

5. Длъжностъ е безсмъртна-та рѣчь, тя ны отдалечява отъ безднѣ-тѣ и побѣдява всякой страхъ. Длъжностъ е високо-то подканваніе на мѣдраго.

6. Врѣши тѣй, като да е была смърть-та край-тъ ти, безъ да врѣлишь погледъ връхъ вѣчнѣ-тѣ заплатѣ. Благородно-то и мѣжественно-то вниманіе на тебе самага нека ти бѣде съпѣтникъ.

7. Подвизавай ся тѣй, что-то да можешъ каза въ себе си: „Азъ напраздно не съмъ живѣлъ.“

8. „Азъ ся подвизахъ, познахъ челоуѣка въ челоуѣка, и врѣшихъ какъ-то по добрѣ познахъ.“

9. „Азъ истребихъ развратность и истеглихъ родове отъ пѣтъ-тъ, что имъ отравяше души-ты.“

10. „Гробъ-тъ ми ще цѣне нѣкога на тихо поле, и нощъ-та на сѣществуваніето ще прѣмине нѣкога покрай менѣ.“

11. „Обаче въ пазвѣ-тѣ ти ще почивамъ, о вѣчно врѣмя! като траѣ какъ-то тебе, въ дѣйствія-та си никога изгаснѣлъ, никога угнѣтенъ; нѣ като сѣщество на бѣдѣщностъ-тѣ, като демонъ на добродѣтель тѣ.“

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

Придобываніе на благополучіе-шо.

1. Всякой има свое-то си собствено благополучіе подъ рѣцѣ-ты тѣй, какъ-то искусный занаятчія има едно сурово вещество, кое-то прѣобразява на нѣкой видъ.

2. Тѣй е съ това какъ-то и съ всяко друго искусство: ако способность-та въ него ти стане естественна, ще ся осѣврѣши и обучи.